

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Døden

Citation: Wied, Gustav: "Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967", i Wied, Gustav: *Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 206. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied05val-shoot-idm140270075228976/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967

DRENGEN (grædende). Ja-a-a . . . .

RASMUS GAARDMAND (rejser sig). Ska' vi saa gaa ud aa se paa Kreturet da?

SØREN ROSIN (hurtig frem). Jo, ja, ja! — Du gaar vel med, Sloman?

DEGNEN. Ja, gerne, gerne!

Alle Mandfolkene ud gennem Forstuen.

MARENSTINE (med Drengen paa Armen. Til Svigerinderne). Værsgod aa kom med ud aa faa en Skefuld Suppe, Marie og Johanne. Værsgod!

De to Hustruer rejser sig tavse og lægger Strikketøjet fra sig paa Bordet.

MADAM HANS HENRIK (gaar hen og løfter Drengens Hovede lidt i Vejret og ser kyndigt paa en stor Blodsvulst, han har paa Siden af Halsen). Den er svunden, synes jeg.

MARENSTINE. Ja, jeg strøg ham jo osse Dagen efter, at Lars var død.

MADAM HANS HENRIK. Skreg han?

MARENSTINE. Søren maatte da holde ham, mens jeg strøg.

MADAM RASMUS (med pløende Bæst). Du huskede vel, a' det skulde være den højre Haand?

MARENSTINE. Jo, det gjorde jeg da.

MADAM HANS HENRIK. Tre Gange fraoven aa ned-
efter . . . .

MARENSTINE. Ja-a . . .

MADAM RASMUS. Kresten Pedersens Kristiane ble' da a' med sin. Di ha'de først vaaren til tre Doktere.

MADAM HANS HENRIK (afgjort). Der er ikke andet uden end som Lig, der hjælper for *det!*

MARENSTINE. Næi.

MADAM HANS HENRIK (betragter atter Svulsten). Den er s'gu svunden!

MADAM RASMUS. Lars Andersen er vel ossensaa begyndt aa raadne . . . . (Sukker.) Aa, Gu' den Helligaand ja!

MARENSTINE. Ja-a, no'et maa det jo ha' ta'et paa ham . . .

Pause.

HANS JØRGEN (utilfreds). Jæ æ sulten, Mor!

MARENSTINE. Ja, værsgod, Johanne og Marie, værsgod aa kom ud aa faa en Skefuld Spise!

Og man vandrer stille ud i Køkkener, hvor Madam Sloman allerede staar opstillet ved Køkkenbordet og søger Kvaalsuppe.